

ЕЛИН ПЕЛИН

ШИПКА

chitanka.info

Вън от града, до една висока дъсчена ограда на някакъв чифлик, имаше стара голяма шипка с преплетени стволи, отрупани от цвят. В коренището ѝ всяко се приличаше голям зелен гущер, стар колкото нея. Дъсчената ограда зад шипката бе нашарена от драскотини и писмена.

Някой беше писал с червен молив:

„О шипко, познавам една жена, която, ако те помилва само веднаж, всичките бодли ще ти опадат!“

Друг отдолу беше прибавил:

„Навярно тая жена никога не те е милвала, приятелю.“

Друг беше написал:

„Аз пък зная една жена, която, ако те помилва, о, шипко, ще се покриеш с още толкова бодли.“

Под това някой бе написал:

„Щастлив си, защото си я познал.“

Оттук веднаж минаха двама влюбени. Момата се спря пред шипката и извика:

— Колко е нацъфтяла!

Тя се спусна да къса малките розови цветенца и извикваше при всяко допирание до тях. Зеленият гущер я гледаше учудено от скривалището си при корена, а момъкът, като прочете написаното на оградата, добави:

— Любовта е шипка, чийто бодли падат и растат всяка минута.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.